

Nr 162

Av herr **Senander**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ferieresor för barn.*

I många familjer har de statliga bidragen till ferieresor för barn varit en god hjälp när det gällt att ordna sommarvistelser för barnen. Men möjligheterna att få denna hjälp har för varje år krympt samman. Anledningen därtill är att gällande inkomstgräns är så lågt satt att mycket få familjer numera kan komma i åtnjutande av resorna. I stället för att, såsom föredraganden, endast konstatera en nedgång i resefrekvensen och med detta som motivering föreslå en minskning av anslaget med 100 000 kronor, borde alla åtgärder vidtagas för att stimulera till en vidgning av denna för barnfamiljerna så viktiga verksamhet. Förslag till sådana åtgärder anvisas även i år av socialstyrelsen, som hävdar att nu gällande inkomstgräns bör höjas från 5 700 kronor i beskattningsbar inkomst till 8 000 kronor. En sådan höjning av inkomstgränsen skulle väsentligt stimulera resefrekvensen och göra det möjligt för ett större antal familjer att sända sina barn till stärkande sommarvistelse.

I likhet med socialstyrelsen anser jag att en återgång till de ursprungliga bestämmelserna, som föreskrev att ferieresor för barn skulle vara helt avgiftsfria, bör ske.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i anslutning till punkt 19. Ferieresor för barn under femte huvudtiteln måtte besluta höja inkomstgränsen från nuvarande 5 700 kronor i beskattningsbar inkomst till 8 000 kronor,

att gällande avgift på 5 kronor, som med vissa undantag uttages vid resorna, slopas, samt

att i anledning därav det föreslagna anslaget uppräknas till 5 700 000 kronor.

Stockholm i januari 1959

Knut Senander

Nr 163

Av herrar **Bengtsson** i Göteborg och **Darlin**, i anledning av *vissa av Kungl. Maj:t gjorda framställningar om anslag under åttonde huvudtiteln.*

(Lika lydande med motion nr 125 i Första kammaren.)

Stockholm den 27 januari 1959

Bengt Bengtsson
i Göteborg

Gösta Darlin